

STUDIUL 6

Inchinati-va Creatorului

În studiul din această săptămână vom vedea că închinarea la Dumnezeu este mai mult decât să urmezi un ritual, mai mult decât să mergi la biserică o dată pe săptămână și să studiezi Cuvântul lui Dumnezeu. Profetul Isaia spune în cap. 58:6,7 spune: *Iată postul placut Mie: dezleaga lanțurile rautății, deznoada legăturile robiei, da drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flamând și adu în casa ta pe nenorocii fără adapost; dacă vezi pe un om gol, acopera-l, și nu întoarce spatele semenului tău.* Pentru evrei postul era ceva ce faceau ca să fie plăcuți lui Dumnezeu și îl faceau în mod frecvent, totuși nu se îngrijeau de cei în nevoie. Dumnezeu nu este împotriva postului și Isaia nu spune că un creștin nu trebuie să postească ci spune că postul făcut doar ca un ritual fără să fie însoțit de facerea de bine nu este decât un ritual fără sens. Pentru a înțelege mai bine acest lucru trebuie să ne întoarcem la cele zece porunci. Primele două porunci spun că Dumnezeu așteaptă ca fiii Lui să I se închine doar Lui și să nu-și facă idoli. Poporul Israel însă și-a făcut un vitel de aur ca să I se închine chiar la muntele Sinai unde au primit cele zece porunci. Israel era un popor incapatanat, Domnul le vorbea dar ei nu înțelegeau și mergeau după dumnezeii străini. Așa se întâmpla că ei nu mai reflectau caracterul lui Dumnezeu, nu mai aveau dragostea și mila divină, ei deveniseră egoști și cautau doar binele lor fără să le pese de ceilalți. Așa că în sabbat acest popor se aduna pentru a se închina lui Dumnezeu și împlineau un ceremonial în Sanctuar, liturgia lor era solemnă dar acțiunile lor erau departe de a fi în concordanță cu voia Domnului. Psalmistul David a spus în Psalmul 115:3-8 *Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea. Idolii lor sunt argint și aur, făcuți de maini omenesti. Au gura, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu vad, au urechi, dar n-aud, au nas, dar nu miros, au maini, dar nu pipăie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gâtul lor. Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei.* Acest psalm este interesant și voi încerca să scot ideea principală. Expresia pe care vreau să o scot în evidență este: „ca ei sunt cei ce-i fac”. Tu știi că tendința omului este să se asemuiască cu lucrul la care se închină. Spre exemplu dacă admiri foarte mult un actor vrei să fi ca el. Așa că era doar normal că în acele zile preocuparea pentru binele apropiatului să dispară pe măsura ce ei se închinau unor dumnezei falși și se departau de Dumnezeul adevărat. Dacă ei se închinau spre exemplu unui dumnezeu al războiului începeau să aibă anumite tendințe și își schimbau atitudinea în multe aspecte inclusiv în felul în care tratau pe alții. Dacă poporul Israel ar fi rămas fidel lui Dumnezeu ar fi împărtășit preocuparea pentru oameni în nevoie care îi înconjura, dar ei nu faceau acest lucru. Și noi azi la ce ne închinăm? Ține minte că ne asemănăm cu lucrul pe care îl adorăm sau înspre care ne îndreptăm atenția. Dacă tu te închini la bunurile materiale atenția ta va fi îndreptată către ele, dar dacă tu te închini unui Dumnezeu al iubirii, unui Dumnezeu care a dat pe Fiul Său pentru o omenire căzută în păcat atunci tu vei reflecta acea mila și acea dragoste pentru oamenii care suferă mai mult ca tine.

Partea a doua. Aici vedem motivele pentru a ne închina lui Dumnezeu și sunt multe: El ne-a creat, El ne-a răscumpărat și ne ține în viață. De multe ori nu ne dam seama cum mână protecție a lui Dumnezeu ne protejează la fiecare pas. Să citim Deuteronom 10:17-19 *Caci Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic și înfricosat, care nu caută la fata oamenilor și nu primește daruri; care face dreptate orfanului și văduvei, care iubeste pe strain și-i da hrana și îmbracaminte. Să iubiți pe strain, caci și voi ați fost străini în țara Egiptului.* Aici spune că Domnul este Dumnezeul dumnezeilor și această înseamnă că nimic nu se poate compara cu El în putere și suveranitate. Mai departe spune că nu caută la fata omului. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că nu face distincție între oameni de diferite rase, nu face distincție între barbat și femeie. De ce? Atât barbatul cât și femeia au aceiași valoare în ochii Lui și sunt copiii Lui. Pentru Dumnezeu nu există diferență de clasă socială sau cultură, Lui nu-i pasă că unul a studiat mai mult și altul mai puțin, toți

avem aceiasi valoare in fata Lui. Spune mai departe ca nu primeste daruri. Ce inseamna acest lucru? Profit de faptul ca tu ai o nevoie si te ajut, ca dupa aceea sa te santajezi si scot profit de pe urma ta. Dumnezeu nu face aceste lucruri iar daca noi suntem asemanatori cu ceea ce adoram nu ar trebui sa actionam in defavoarea semenului nostru. Mai departe spune: „care iubeste pe strain si-i da hrana si imbracaminte”. Voi vorbi putin despre America Latina unde locuiesc eu. Exista o tara care trece prin momente dificile si aceasta este Venezuela. Multa lume cu suflet bun a plecat in alte tari ca sa aiba o viata mai buna. De multe ori printre acesti oameni sunt si oameni rai si din cauza lor se vorbeste de rau tot poporul si spunem ca ei invadeaza teritoriul nostru. Daca esti un crestin care iubeste pe Dumnezeu si Dumnezeul tau este puternic si iubeste pe strain atunci Biblia spune: „sa iubiti pe strain, caci si voi ati fost straini in tara Egiptului”. Acest pamant nu este al nostru, suntem, straini si calatori. Daca Dumnezeu ne iubeste de ce sa nu iubim si noi pe ceilalti?

Partea a treia. Aici vom vorbi despre asupritorii religiosi. Pare o contradictie sa spui asupritorii religiosi dar nu este. Ar fi o contradictie sa spunem asupritorii spirituali pentru ca o persoana spirituala nu poate sa asupreasca. Religia in schimb nu inseamna intotdeauna spiritualitate. De-a lungul istoriei in numele religiei s-au comis cele mai mari atrocitati. Trebuie sa fim persoane spirituale, nu religioase si o persoana spirituala este aceea care umbla in Duhul Sfânt. Si cum vorbeste Duhul lui Dumnezeu? Prin Cuvantul Sau. Israel era un popor religios, nu spiritual de aceea Amos spune in cap. 8: 4-6 *Ascultati lucrul acesta, voi care mancati pe cel lipsit si prapaditi pe cei nenorociti din tara! Voi care ziceti: "Cand va trece luna noua, ca sa vindem graul, si Sabatul, ca sa deschidem granarele, sa micoram efa si sa marim siclul, si sa strambam cumpana, ca sa inselam? Apoi vom cumpara pe cei nevoiasi pe argint si pe sarac, pe o pereche de incaltaminte, si vom vinde codina in loc de grau."*

Dumnezeu vorbeste pentru poporul Lui care in inima lor fac planuri rele. Aici vedem un popor religios care urmeaza un ritual dar care in fundul inimii lor nu fac decat sa urzeasca planuri pentru a profita de ceilalti. Aceasta este natura omului. De aceea nu este suficient sa fi un om religios, nu este suficient sa fi membru intr-o biserica. Trebuie sa-I ceri lui Dumnezeu in fiecare zi: „Doamne, te rog transforma caracterul meu! Nu vreau sa par onest, vreau sa fiu onest, nu vreau sa par bun pe dinafara, vreau sa fiu bun pe dinauntru”. Crestinul nu trebuie sa fie preocupat sa placa doar oamenilor ci sa stie ca in fiecare moment este observat de Dumnezeu si Lui va trebui sa-I dea socoteala de faptele sale. Dumnezeu cauta un popor care sa traiasca ceea ce invata pe altii si nu este usor. E simplu sa vorbești de onestitate dar nu e simplu sa traiesti acest lucru.

Partea a patra. Aici vom vorbi de o forma ciudata de inchinare. Iti pun o intrebare: cat valoreaza inchinarea ta? Daca tu te preocupi doar cu lucurile exterioare cat valoreaza inchinarea ta? Dumnezeu nu a primit niciodata o inchinare de forma deoarece este o forma de ipocrizie. Isaia 58:1-4 *Striga in gura mare, nu te opri! Inalta-ti glasul ca o trambita si vesteste poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov, pacatele ei! In toate zilele Ma intreaba si vor sa afle caile Mele, ca un neam care ar fi infaptuit neprihanirea si n-ar fi parasit Legea Dumnezeului sau. Imi cer hotarari drepte, doresc sa se apropie de Dumnezeu. - "La ce ne foloseste sa postim" - zic ei - "daca Tu nu vezi? La ce sa ne chinuim sufletul, daca Tu nu tii seama de lucrul acesta?" - Pentru ca, zice Domnul, in ziua postului vostru, va lasati in voia pornirilor voastre si asupritii pe simbrasii vostri. Iata, postiti ca sa va ciorovaiti si sa va certati, ca sa bateti rautacios cu pumnul; nu postiti cum cere ziua aceea, ca sa vi se auda strigatul sus. Este interesant ca spune „sa vestesti poporului Meu nelegiuirile lui”. Dar acest popor canta in biserica in sabbat si indeplineste toate ritualurile, in schimb este un popor rebel. In continuare spune ca poporul lui Dumnezeu il cauta si se roaga, vor sa stie voia Lui dar nu fac bine apoapelui. Ce folos ai sa vi in sabbat la biserica si sa canti, sa te rogi daca tu in cursul saptamanii nu ai avut grija de angajatul tau si nu i-ai platit salariul? Si nu ai facut acest lucru pentru ca nu ai avut bani ci pentru ca in mintea ta crezi ca il ai la mana si il poti controla mai bine si profita de puterea ta. In poporul lui Dumnezeu nu ar trebui sa existe astfel de lucruri. Acum eu nu trebuie sa ma uit la poporul Israel si nici la cei din jurul meu, ci trebuie sa ma uit la mine insumi. Cum ma relationez cu oamenii in viata mea de zi cu zi?*

Ajungem la finalul acestui studiu. Aici vom vorbi de mila si credinciosie. Sa citim Marcu 12:38-40 *In invatatura pe care le-o dadea, Isus le zicea: "Paziti-va de carturari, carora le place sa umble in haine lungi si sa le faca lumea plecacuni prin pietre. Ei umbla dupa scaunele dintai in sinagogi si dupa locurile dintai la ospete; casele vaduvelor le mananca si fac rugaciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osanda va veni peste ei."* Aici vedem chiar cuvintele Domnului Isus care le vorbea si-i invata pe toti cei care erau acolo. Ce le

spunea? Le spunea sa se fereasca de carturari. Cine erau carturarii? Erau cei care interpretau Cuvantul lui Dumnezeu si erau oameni religiosi dar „mancau casele vaduvelor”. Ce inseamna acest lucru? Ei sfatuiau pe vaduve sa-si vanda casele si dea banii bisericii si apoi se foloseau de banii lor. Acest lucru vizeaza pe toti liderii bisericii si le spune sa fie intelpti cu banii care ajung in visteria Domnului deoarece acsti bani sunt castigati cu truda. Toti cei care muncesc din greu vin sambata la biserica sa dea din toata inima zecimea lui Dumnezeu iar cei ce administreaza acesti bani trebuie sa stie ca sunt banii lui Dumnezeu. Este interesant ca mai departe spune ca acesti oameni nedrepti fac rugaciuni lugi ca sa para piosi si credinciosi. Textul spune la sfarsit ca vor primi o mai mare osanda. De ce o mai mare osanda? Problema este ipocrizia, omul care spune un lucru si faace altceva. Domnului Isus nu i-a placut niciodata ipocrizia. Intr-o zi El a spus ca un om ipocrit este ca un mormant varuit. De ce un mormant varuit? Pentru ca pe dinafara este alb si frumos dar pe dinauntru este stricaciune si putreziciune. Acestia vor primi o mai mare pedeapsa. Rugaciunea noastra trebuie sa fie ca Dumnezeu sa ne ajute sa fim consecventi si sa ne dea o inima care sa se preocupe de cei care sufera si sa intindem mana si sa ajutam. Acesti oameni sunt copiii lui Dumnezeu si daca si eu sunt copilul lui Dumnezeu inseamna ca ei sunt fratii mei si eu trebuie sa fac ceva pentru ei.

Domnul sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com